

Klaar voor vertrek?

Wat Jezus doet, is een wonder. Hij vertelt over Gods Koninkrijk, hij maakte zieke mensen beter. En nu heeft hij tegen zijn leerlingen gezegd: 'Wat ik doe, gaan jullie ook doen. Ga op weg om mensen geluk te brengen. Je hoeft niks mee te nemen: geen tas, geen geld, geen extra kleren. Er zal voor jullie gezorgd worden.'

Daar staan de leerlingen, klaar voor vertrek. Hoewel... ze kijken een beetje onzeker. Is het niet gevaarlijk, om zomaar op pad te gaan? En dat werk van Jezus, kunnen zij dat echt? 'Genees zieken', zei Jezus, en zelfs: 'Wek doden op'. Doden opwekken? Zij?

Maar hoe dan? En wat als het niet lukt?

De leerlingen schuifelen wat met hun voeten. Het voelt gek om geen tas te hebben. Als je op reis gaat, heb je toch een tas bij je? Jezus loopt langs alle twaalf. Hij pakt ze even bij hun schouders, hij raakt hun hoofd aan of hun handen. 'Kijk', wijst hij. 'Zie je die vogels daar? Dragen ze een tas? Maken ze zich zorgen? Nee... ze vliegen gewoon.'

Samen kijken ze naar twee vogels die fluitend achter elkaar aan vliegen. Er valt niet een zo'n vogel dood neer, of God weet ervan', vertelt Jezus. 'Als God zelfs die vogels al in de gaten houdt, zal hij dan ook niet op jullie passen? Weet je wat jullie zijn? Jullie zijn vogels in Gods hand. Hij laat je vrij om te vliegen, de wijde wereld in. Hij laat je vrij om van de daken te fluiten hoe mooi het leven is. En als je valt, vangt hij je op. Dat beloof ik.'

Even is het stil. Dan zegt Jezus: 'Kennen jullie dat liedje over die vogel? Het is een lied voor mensen die op weg zijn naar Jeruzalem:

Wat houd ik van Uw huis!

Daar voel ik mij het best.

Bij U voel ik mij thuis

als een vogel op haar nest.

Zing dat maar, als je onderweg bent. Dan weet je steeds weer dat God jullie allemaal kent. Petrus, Andreas, Jakobus...' Jezus kijkt ze allemaal een voor een aan en noemt hun naam. 'Wees maar niet bang', zegt hij. 'Je bent een vogel in Gods hand.'